

ת"פ 61758/11/18 - מדינת ישראל נגד שחר נחום, רון באום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61758-11-18 מדינת ישראל נ' נחום ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה:
נגד
הנאשמים:
1. שחר נחום
2. רון באום
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ליאור סלוצקר

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד רותם סרי

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד תמר נבו

הנאשמים

פסק דין ללא הרשעה

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במפורט בכתב האישום המתוקן מיום 30.6.2020 (להלן: "כתב האישום") בעבירות הבאות: נאשם 1 בביצוע עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ונאשם 2 בביצוע עבירה של הספקת סמים מסוכנים לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").

2. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 11.8.2017 בשעה 10:30 לערך ברח' ששה ארגוב בהרצליה, סיפק הנאשם 2 סם מסוכן מסוג קנאביס לאחר בכך שהשאיר בקסדת הקטנוע של אחר, למעשה לנאשם 1, 0.65 גרם קנאביס (להלן: "הסם המסוכן"), ללא היתר או רישיון מהמנהל. בהמשך לכך, לאחר כ-10 דקות, הגיע למקום הנאשם 1 אז עוכב על ידי שוטר שהוזעק למקום. בנסיבות אלה החזיק הנאשם 1 בסכין במקום מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

תסקירי שירות המבחן

עמוד 1

3. **בתסקיר לעונש בעניינו של הנאשם 1** פורט כי הנאשם 1 בן 37, נשוי ואב לפעוט בן כשנתיים, ועובד מזה כ-3 שנים כמנהל פרויקטים מסחריים בחברה המשווקת כלים סניטריים. בתסקיר פורטו בין היתר קורות חייו המקצועיים של הנאשם והמלצת מעסיקו. עוד צוין כי אין לנאשם 1 עבר פלילי ולא תלויים ועומדים נגדו תיקים נוספים. על פי התסקיר, הנאשם 1 מסר כי עבד עם הנאשם 2 בתיווך נדל"ן, וכיום הם מצויים בקשר לעיתים רחוקות. לדבריו, הסכין שנמצאה ברשותו הייתה מתקופת שירותו הצבאי, כחלק מציד שהיה מצוי באופנוע שלו, והוא לא זכר שהסכין נמצאת בארגז. הנאשם 1 שלל כוונה לעשות שימוש לרעה בסכין והביע הבנה לבעייתיות שבמעשה, צער ובושה בגינו, ונכונות לשאת בענישה. הנאשם 1 תיאר שימוש חברתי לעיתים רחוקות בקנאביס אך שלל שימוש בסמים כיום. בבדיקה לאיתור סמים שנערכה לו לא נמצאו שרידי סם.

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 הוא בעל יכולות וכישורים, הסתגל באופן חיובי למסגרות חיו השונות, מגלה יציבות בתחומים שונים בחייו ואחריות במסגרת תפקידו המשפחתי והתעסוקתי. לצד זאת עלה הרושם כי במסגרת ביצוע העבירה פעל ללא שיקול דעת. להתרשמות שירות המבחן אין לנאשם 1 דפוסים שוליים או התמכרויות, מעשה העבירה חריג להתנהלותו, הוא מכיר בפסול שבהתנהלותו, וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. במכלול הנתונים ונוכח אופי העבירה, התרשם שירות המבחן מרמת סיכון נמוכה להישנות עבירות אלימות וכי החומרה הצפויה מביצוע עבירה נוספת נמוכה גם היא. כגורמי הסיכון צוינו מעורבותו של הנאשם 1 בביצוע העבירה והיעדר חשיבה על ההשלכות האפשריות של המעשה. כגורמי סיכוי לשיקום צוינו היעדר עבר פלילי, ההבנה שמגלה הנאשם 1 לפסול במעשיו והחרטה שביטא, הערכת הסיכון הנמוכה להישנות ביצוע עבירות, התנהלותו התקינה והחיובית במסגרות השונות וההערכה כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו.

5. שירות המבחן לא התרשם מצורך בהתערבות טיפולית בעניינו של נאשם 1, המליץ על הטלת של"צ וגיבש עבורו תוכנית של"צ בהיקף של 120 שעות. בנוסף, המליץ לשקול בחיוב את ביטול הרשעת הנאשם 1, בשל הרושם כי הנאשם 1 מבין את חומרת מעשיו ומביע חרטה בגינם, תוך שהפנה לכך שהנאשם 1 מסר שהוא בעל רישיון לתיווך מקרקעין והרשעה עלולה להביא לשלילת רישיונו (הוצג חידוש רישיון לשנת 2021), ואף הביע חשש כי הרשעה תפגע באפשרות קידומו בחברה בה עובד היום (הציג מכתב ממעסיקו בהקשר זה).

6. **בתסקיר לעונש בעניינו של הנאשם 2** פורט כי הנאשם 2 בן 32, מתגורר בנתניה עם בת זוגו ועובד מזה כ-3 שנים בחברה לתיווך דירות. הנאשם 2 פירט על אודות נסיבות חייו ומסר כי בגיל 25 החל לסבול מכאבי גב חזקים כתוצאה מפריצת דיסק בגבו אשר הקשו על תפקודו היומיומי, ובשל כך התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית עד שהשתלב בחברת התיווך לפני כשנתיים וחצי, במסגרתה עבר קורס ייעודי והוציא רישיון תיווך מקרקעין (הוצגו מסמכים). ממסמכים רפואיים שהוגשו עלה כי הנאשם 2 סובל משתי פריצות דיסק בגבו ובשנים האחרונות טופל בטיפולים שונים לרבות שימוש במשככי כאבים חזקים, שלדבריו גרמו לתופעות לוואי קשות, קשיי ריכוז, אפאטיות ותחושת דיכאון. פורט כי ביום 12.5.2018 קיבל הנאשם 2 רישיון לשימוש בקנאביס ממשד הבריאות אשר מחודש מדי שנה, כשלדבריו נוהג לפי הכללים המחייבים אותו במסגרת הרישיון. בתסקיר פורט כי הנאשם 2 נעדר הרשעות פליליות קודמות ולא תלויים ועומדים נגדו תיקי מב"ד נוספים מלבד התיק הנוכחי.

7. לדברי הנאשם 2 התנסה לראשונה בסמים מסוג קנאביס בגיל 25 עת נתקף כאבים פיזיים, תיאר

תחושת הקלה משמעותית בכאב תחילה לצד עייפות וערפול, ומסר כי בהמשך השתמש בסמים רק בתקופות בהן חש כאב בגבו. בעקבות השימוש בסם תאר הנאשם 2 הקלה בכאבו באופן שאפשר לו לחזור לתפקוד תקין ולמצוא עבודה, ואף הקלה על הדיכאון והתחושות השליליות שחש בעקבות השימוש במשככי כאבים. באשר לרכישת הסמים טרם קבלת הרישיון מסר הנאשם 2 כי קיבל את הסמים ממכריו, ולעיתים שילם להם עבורו. על פי התסקיר, הנאשם 2 נטל אחריות מלאה על ביצוע העבירה והביע חרטה ובושה על מעשיו, כשלדבריו הוא אדם נורמטיבי שומר חוק. הנאשם 2 מסר שתי בדיקות שתן שמתוצאותיהן עלה שימוש בסמים מסוג קנביואידים בלבד.

8. הנאשם 2 מסר כי בתקופה הרלוונטית לביצוע העבירה עבד עם נאשם 1, אשר ידע כי הוא צורך קנאביס, וביקש שיעביר לו מעט מהסם להקלה בכאבי שיניים מהם סבל. לדברי הנאשם 2 הוא נעתר לבקשת חברו על מנת לסייע לו, וכן חשב באותה התקופה כי מדובר בשימוש לגיטימי לצורך הקלה בכאב. עוד מסר שהיה בדרך לחופשה בצפון ולכן קבע עם הנאשם 1 כי ישאיר לו את הסמים בקטנוע שלו מתחת לקסדה. נאשם 2 הסביר כי התנהגותו המתוארת חריגה ואינה אופיינית לו וכי באותו היום לא שקל את משמעות מעשיו. כן מסר כי נתן לנאשם 1 את כל הסמים שהיו ברשותו, כשמדובר בכמות קטנה, וכי לא נהג להחזיק כמויות גדולות בביתו ולא קיבל ממנו כסף עבורם. הנאשם הביע חרטה ובושה על המעשה.

9. שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות, וכי מלבד מעורבותו הפלילית הנוכחית מנהל אורח חיים נורמטיבי במישורי חיי השונים ומחזיק בעמדות וערכים חיוניים כלפי שמירת החוק לרבות איסור השימוש בסמים. נוכח העובדה שהנאשם 2 משתמש בסמים בשנים האחרונות באופן חוקי מפקח ומבוקר, לא התרשם שירות המבחן כי קיימת בעיית התמכרות או נזקקות טיפולית בתחום זה. כגורמי סיכון שקל שירות המבחן את אופי העבירה, שימוש בסמים באופן לא חוקי לאורך שנים על ידי הנאשם עד לקבלת אישור לקנאביס רפואי, פעולתו ללא חשיבה על השלכות מעשיו, הרושם כי החזיק בעמדות מקלות כלפי השימוש בקנאביס באופן לא חוקי, והימצאותו בסביבה חברתית אשר משתמשת בסמים. כגורמי סיכון לשיקום צוינו נטילת האחריות על ביצוע העבירה, הבנת משמעותה והשלכותיה, היעדר היסטוריה של מעורבות פלילית, הצהרת הנאשם 2 כי המדובר באירוע חריג אשר אינו משקף את אופיו ואורח חייו ומסב לו בושה, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, תפקודו התעסוקתי הרציף וחששו מפגיעה בתחום זה אם יורשע.

10. על פי התסקיר ביטא הנאשם 2 חשש מאפשרות הרשעתו נוכח עבודתו כמתווך וגם לדעת שירות המבחן קיים חשש שכזה. במכלול השיקולים, לאור העובדה שהמדובר בעבירה יחידה משנת 2017 ולא נפתחו נגד הנאשם 2 תיקי מב"ד חדשים, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ועל מנת לצמצם פגיעה בדימויו העצמי, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעת הנאשם 2 לצד השתתף של"צ בהיקף של 180 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

11. **ב"כ מאשימה** הפנתה לערכים המוגנים בעבירות שבוצעו על ידי הנאשמים. לטענתה מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין מאסר על תנאי ומספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ומתחם העונש בעניינו של הנאשם 2 נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. בעניינו של הנאשם 1 הגישה ב"כ המאשימה את צילום הסכין שנתפסה בקטנועו (**ע/ת1**) וטענה כי אין המדובר בסכין פשוטה אלא בסכין חדה

ומאיימת. כמו כן הפנתה לתסקיר שהתקבל והמפורט בו. ב"כ המאשימה טענה כי לא מתקיימת בעניינו של נאשם 1 פגיעה קונקרטית משהנאשם 1 אינו משתמש ברישיון תיווך המקרקעין ואינו עוסק במקצוע. בקשר למכתב ממעסיקו הנוכחי של הנאשם 1 לפיו קידומו של נאשם 1 עלול להיפגע מהרשעה טענה כי המדובר בפגיעה תיאורטית בלבד. לדעת ב"כ המאשימה יש להותיר את הרשעת נאשם 1 על כנה, ולמקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה לו עתרה לצד מאסר על תנאי וקנס.

12. בעניינו של הנאשם 2 טענה ב"כ המאשימה כי המדובר במי שמהווה חוליה בלתי נפרדת בשרשרת הפצת הסם, גם אם מדובר בהספקת כמות קטנה וללא תמורה, וציינה כי לא עבר הליך שיקומי, הגם שהפנתה לכך ששיתף פעולה עם שירות המבחן אשר סבר כי לא קיימת נזקקות טיפולית בעניינו. עוד ציינה כי על פי התסקיר הנאשם 2 צרך קנאביס טרם קבלת היתר ממשד הבריאות כשידע שהדבר אינו חוקי. לטענת ב"כ המאשימה, עניינו של הנאשם 2 אינו עומד בקריטריונים לביטול ההרשעה, הוא לא הציג מסמכים המעידים על נזק קונקרטי, והחשש כי לא יוכל להחזיק עוד ברישיון תיווך מקרקעין הינו שיקול תאורטי בלבד. בנוסף לטענתה, העבירה עצמה אינה מאפשרת את ביטול הרשעה. לאור ההמלצה החיובית של שירות המבחן, העדר עבר פלילי ותיקי מב"ד לנאשם, נטילת האחריות והחרטה שהביע, ונסיבות ביצוע העבירה, לעמדתה יש מקום לחרוג ממתחם הענישה לו עתרה, להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית על הנאשם 2 מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון על תנאי ובפועל.

13. **ב"כ הנאשם 1** לא חלק על המתחם לו עתרה המאשימה ועל כך שראוי למקם את עונשו של הנאשם 1 בתחתית מתחם הענישה, אך עתר לביטול ההרשעה ואף קבל על עמדת המאשימה. בטיעונו הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, כ-4 שנים, ולכך שהמדובר באירוע הפלילי היחיד בחייו של הנאשם 1. כמו כן לכך שכתב האישום תוקן לאור קשיים ראייתיים, ולכך שהנאשם 1 נטל אחריות מלאה והפנים את טעותו, הגם שהיו בפיו טענות להעלות בפני בית המשפט. עוד הפנה לתסקיר המפרט לטענתו פגיעה הקונקרטית בנאשם 1 ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. בהקשר זה אף הגיש מכתב שהתקבל ממעסיקו של הנאשם 1 (**ענ/1**) וטען כי לפיו לא רק כי קיים חשש ממשי לפגיעה באפשרות קידום הנאשם 1 בחברה בה הוא מועסק, אלא אף קיים חשש כי יאבד את עבודתו. בנסיבות אלה עתר לביטול הרשעת הנאשם 1, והגיש פסיקה לתמיכה בטענתו. ב"כ הנאשם 1 מסר כי הנאשם 1 מסכים לבצע צו של"צ ועתר כי יקבע צו של"צ בהיקף שעות קטן מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן.

14. **ב"כ הנאשם 2** טענה כי על תחתית מתחם הענישה בעניינו של נאשם 2 לעמוד על מאסר על תנאי, ועתרה לביטול הרשעתו תוך שהפנתה לפסיקה המעידה על כך שניתן להימנע מהרשעה גם בעניינו של מי שסחר בסמים בנסיבות מתאימות. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הפנתה לכך שאין חולק כי המדובר בכמות מזערית של סם אותה סיפק הנאשם ללא תמורה, וציינה כי שימוש הנאשם 2 בסמים היה לצורך רפואי, וגם הספקת הסם לנאשם 1 הייתה על מנת לסייע לו בכאבים מהם סבל. ב"כ נאשם 2 ציינה את הודייתו של הנאשם 2 ואת נטילת האחריות על ידו, וכן את חלוף הזמן והעדרם של תיקים חדשים. בנוסף, הפנתה לתסקיר החיובי ולהתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם 2 לא נזקק להליך שיקומי, והמדובר באירוע חריג בחייו. ב"כ הנאשם 2 הפנתה לעמדת שירות המבחן לפיה הרשעה תגרום לנזק קונקרטי לנאשם ואף ציינה את מדיניות התביעה הנוכחית לעניין שימוש בקנאביס, שלא הייתה קיימת במועד ביצוע העבירה. עתירת ב"כ נאשם 2 היא כי הרשעת הנאשם 2 תבוטל ויוטל עליו צו מבחן ללא של"צ או של"צ בהיקף מינימאלי. כן עתרה להימנע מפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

דברי הנאשמים

15. **נאשם 1** הביע חרטה וציין כי זו הייתה עמדתו מהרגע הראשון. עוד סיפר כי ב-4 השנים שחלפו מאז ביצוע העבירה התחתן, נולד לו ילד והוא המפרנס העיקרי של משפחתו. נאשם 1 סיפר כי גדל בשכונת מצוקה והוא אינו נעזר כלכלית בהוריו. לדבריו, הוא אדם נורמטיבי, בעל תפקיד בחברה ציבורית בה רואה אפשרות לקידום, ועובד מהבוקר עד הלילה.

16. **נאשם 2** מסר כי הוא מודע לטעות אותה עשה והבין זאת כ-10 דקות לאחר ביצוע העבירה, ומאותו רגע הוא משלם על טעותו "מבפנים". לדבריו, כל הודעה על דיון בבית המשפט עולה לו בבריאות. הנאשם 2 ביקש התחשבות והתחייב כי לא יבצע עבירות בשנית.

סוגיית ההרשעה

17. ככלל, הליך משפטי של אדם בגיר שהוכח כי עבר עבירה פלילית יסתיים בהרשעה. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג בשל נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. על פי הלכת כתב (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, (פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)), על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. השני, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. על ההגנה מונח הנטל לשכנע, כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים. ראו גם: ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 **ורשואר נ' מדינת ישראל** (18.8.2014) פסקה 11, וע"פ 3244/14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015).

18. ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014) נקבע כי על פי **הלכת כתב**, ביטול או הימנעות מהרשעה הוא חריג מצומצם, המוצדק רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. כן נקבע כי יש לבחון קיומו של נזק קונקרטי לנאשם גם במקום בו הנאשם נעדר עבר פלילי. ראו גם: ע"פ 5478/19 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.2019), רע"פ 619/18 **בזיזנסקי נ' מדינת ישראל** (1.3.2018) ורע"פ 2323/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.6.2017).

19. נקודת המוצא היא כאמור כי על ההגנה לשכנע שהרשעה בדין תגרום לנזק קונקרטי וממשי לשיקומו או לעתידו של הנאשם, ואין להסתפק בעניין זה בתרחישים תיאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד (ר': ע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (1.1.2013), מפי כב' השופט שהם). בית המשפט העליון שב וקבע כי גם מקום בו קיים פוטנציאל פגיעה תעסוקתית, אין מקום לקביעה אוטומטית של נזק קונקרטי לצורך ביטול הרשעה, בפרט כאשר נותר שיקול הדעת אצל הגורם המקצועי הרלבנטי (רע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.2019)). עוד ראו עמדת בית המשפט העליון ברע"פ 1240/19 **בר לוי נ' מדינת ישראל** (24.3.2019) לפיה מקום בו קיים שיקול דעת אצל הגורם המוסמך האם לאפשר המשך עיסוקו של נאשם הטעון רישיון, נכון להותיר ההכרעה בידי הגורם המוסמך.

20. השאלה האם תיגרם פגיעה ממשית וקונקרטית לעתידו או שיקומו של הנאשם מהרשעה תלויה גם במיהות הנאשם ויתר נסיבותיו ויש לבחון את כל אלה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007 (4) 4546, עמ' 4561). בנוסף, וטרם החלטה סופית יש אף לאזן, בסוג של מקבילית כוחות, את הנזק הקונקרטי הנטען

וסוגו אל מול סוג העבירה שבביצועה הורשע הנאשם ונסיבותיה ולבחון האם מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרת העבירה המצדיק את ביטול ההרשעה. כפי שצוין בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **גוטרמן נ' מדינת ישראל** (30.8.2015) פסקה 69, ככל שמעשי העבירה חמורים יותר כך נדרשת פגיעה קונקרטית ומוחשית יותר ולהיפך.

21. בראי המסגרת הנורמטיבית הכללית שלעיל, בחנתי את עתירת ההגנה לביטול הרשעת הנאשמים. **ביחס לסוג העבירה בה הורשע הנאשם 1 ונסיבות ביצועה**, נתתי דעתי לערכים החשובים עליהם באה עבירת החזקת הסכין להגן בדמות השמירה על גופו ובטחונו של אדם, לפוטנציאל הממשי להתלקחות שלצדה, ולחשיבות ההרתעה ובכורתו של האינטרס הציבורי בעבירה זו (רע"פ 1949/15 **תקירי נ' מדינת ישראל** (2.4.2015)). על אף האמור, מעיון בפסיקה עולה כי במקרים מתאימים נמנע בית המשפט מהרשעת נאשמים אשר ביצעו את העבירה הנדונה ואף בנסיבות חמורות מעניינו (ראו לדוגמא: רע"פ 3446/10 **עבד אל חלים נ' מדינת ישראל** (6.4.2011)), ע"פ (מחוזיים) 13441-01-18 **מדינת ישראל נ' ארמוזה** (11.2.2019), עפ"ג (מחוזיים) 31449-06-13 **מדינת ישראל נ' מונה** (30.12.2013), עפ"ג (מחוזי מרכז) 28996-03-11 **גמזו נ' מדינת ישראל** (26.6.2011), ת"פ (טב') 49084-03-15 **מדינת ישראל נ' ספר** (28.2.2016)).

22. כאמור, בעת בחינת עתירה לביטול הרשעה יש לבחון לא רק את סוג העבירה אשר בוצעה אלא גם את נסיבות ביצועה. נתתי דעתי לתמונת הסכין (**עת/1**) ממנה עולה כי הסכין בה החזיק הנאשם היא סכין חדשה שביכולתה לגרום לנזק ממשי ככל שהיה נעשה בה שימוש. לצד זאת, נתתי דעתי לכך שלא נטענה כל טענה להתנהגות אלימה מכל מין וסוג שהוא מצד הנאשם 1 ואף לכך שהסכין לא הוחזקה על גופו של נאשם 1 "מוכנה לשליפה" או במקום הומה אדם, אלא בארגז האופנוע שלו, כשהאופנוע חנה והנאשם כלל לא היה לידו (עד אשר הגיע למקום). בנסיבות אלה ניתן לקבוע כי פוטנציאל ההתלקחות לאירוע אלים במקרה זה לא היה ברף הגבוה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשה העבירה היא ברף הנמוך, וזאת אף מבלי לתת משקל כלשהו לטענת נאשם 1 לפיה הסכין נמצאה בארגז הקטנוע מתקופת שירותו הצבאי, כחלק מצויד שהיה מצוי שם, והוא לא זכר זאת. בנסיבות האמורות ובראי הפסיקה שפורטה לעיל, מסקנתי היא כי מעשה העבירה בנסיבותיו במקרה זה מאפשר את ביטול ההרשעה בכפוף לקיומו של נזק קונקרטי לנאשם מההרשעה.

23. **בחנתי את שאלת קיומו של נזק קונקרטי לנאשם מההרשעה** בראי עבודתו כמנהל פרויקטים מסחריים בחברת חזיבנק בע"מ (להלן: "**החברה**"), ובמסגרת זאת עיינתי **בענ/1** מכתבו של מנכ"ל החברה המפרט גם על אודות מסירותו והצטיינותו של הנאשם 1 בעבודתו, ועל מידותיו הטובות כאדם. לפי המכתב, לנאשם 1 עתיד מבטיח בחברה והותרת הרשעתו על כנה עלולה לסכן באופן משמעותי עתיד זה, לאור היותה של החברה חלק מקבוצת חברות הנסחרת בבורסה לניירות ערך המתנהלת על פי סטנדרטים קשיחים ובשקיפות מלאה מול בעלי המניות, ולאור נהלי העבודה בחברה. כמו כן, נתתי דעתי לנסיבותיו של הנאשם שהוא בן 37, נשוי ואב לפעוט בן כשנתיים ושקלתי את הודייתו וחרטתו על ביצוע העבירה. בנוסף, שקלתי את המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, ובפרט את ההתרשמות החיובית של שירות המבחן מהנאשם 1 כמי שניהל אורח חיים נורמטיבי, התנהגותו המתוארת בכתב האישום חריגה להתנהלותו, רמת הסיכון ממנו נמוכה ולא קיימים אצלו דפוסים שוליים או התמכרויות. נתתי דעתי גם לכך שהנאשם 1 אווז ברישיון לתיווך מקרקעין, הגם שאינו עוסק בכך כיום, וכי הותרת ההרשעה על כנה עלולה לפגוע ביכולתו לחדשו.

24. אמנם, כפי שצוין לעיל, העובדה שלהרשעה פוטנציאל לפגוע ברישיון לעיסוק או בעבודה וקידום במקום

עבודה מסוים אינה מעידה בהכרח על קיומו של נזק קונקרטי המצדיק ביטול הרשעה בתוך. יחד עם זאת, קיימים מקרים בהם פגיעה שכזו הוכרה כפגיעה קונקרטית המצדיקה ביטול הרשעה (ראו לדוגמה בעניין עורכי דין: ת"פ (שלום ים) 45988-02-12 **מדינת ישראל נ' סייף** (29.12.2014), ות"פ (מח' ים) 52025-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (28.5.2018), בעניין מתווכים ראו לדוגמה: ת"פ (אשד' 11072-03-18 **מדינת ישראל נ' דמיאן מרטין סאול מר** (18.2.2021), וכן ראו רע"פ 8215/16 **יצחק נ' מדינת ישראל** (28.5.2017), ע"פ 5446/15 **חנימוב נ' מדינת ישראל** (3.3.2016) ועפ"ג (חי') 25795-01-15 **מרקוס נ' מדינת ישראל** (26.2.2015)).

25. במקרה דנן, איזנתי את נסיבות ביצוע העבירה, שמבלי להתעלם מחומרתה, הן ברף הנמוך אל מול נסיבותיו האישיות של הנאשם 1. בכלל זאת נתתי דעתי לחרטתו ונטילת האחריות על ידו, להעדרו של עבר פלילי ותיקים פתוחים, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, ולהמלצת שירות המבחן ובכללה ההתרשמות החיובית ממנו ומכך שמעשה העבירה חריג בנוף חייו. בנוסף, לנזק הפוטנציאלי מההרשעה לעתידו המקצועי של הנאשם כעולה ממכתבו של מעסיקו (ענ' 1) המפרט כאמור גם את מסירותו ומידותיו הטובות. לאחר כל זאת מסקנתי היא כי עניינו של הנאשם 1 עומד בתנאים אשר נקבעו לביטול הרשעה, וכי האינטרס הציבורי סובל במקרה זה מתן הזדמנות שנייה לנאשם 1 להמשיך את חייו ועיסוקו ללא כתם ההרשעה הפלילית על השלכותיה. לצד ביטול ההרשעה יוטל על הנאשם צו של"צ כפי המלצת שירות המבחן, אשר יהווה הזדמנות לפיצוי חברתי עבורו ואף יסייע בהפחתת הסיכון במצבו, כשיש לזכור כי עתירתה העונשית של המאשימה במקרה זה היא לענישה צופה פני עתיד בלבד, לצד קנס.

26. **אשר לנאשם 2, ביחס לסוג העבירה בה הורשע ונסיבות ביצועה** נתתי דעתי לערך המוגן בעבירת הספקת הסמים שהוא שלום הציבור ובטחונו כמו גם החוסן החברתי, ובריאות הפרט והציבור. רבות נכתב אודות הנזק לגוף ולנפש מנגע הסמים, אשר אף עלול לגרום בדרך עקיפה לביצוען של עבירות אחרות ונוספות. במקרה דנן המדובר כאמור בהספקת 0.65 גרם קנאביס, שהוא סם "קל", ללא תמורה על רקע חברי. לדברי הנאשם 2 לשירות המבחן הרקע לשימוש בסמים על ידו הוא כאבי גב חזקים כתוצאה מפריצת דיסק אשר הקשו על תפקודו היומיומי. מזה 3 שנים הוא אוזח רישיון לשימוש בקנאביס ממשד הבריאות אשר מחודש מדי שנה, ולדבריו נוהג לפי הכללים המחייבים אותו במסגרת הרישיון. לדברי הנאשם 2, בעת ביצוע העבירה נעתר לבקשת חברו, הנאשם 1, להעביר לו מעט מהסם על מנת להקל בכאבי שיניים מהם סבל כדי לסייע לו, וחשב באותה התקופה כי מדובר בשימוש לגיטימי לצורך הקלה בכאב. בראי המפורט לעיל, ובפרט בשים לב לכמות הסם הקטנה שסיפק ולכך שלא נטען שקיבל כל תמורה עבורה, המדובר במקרה זה בפגיעה מתונה ביותר בערכים המוגנים מהמעשים.

27. חרף החומרה המיוחדת לסוג העבירה הנדונה, שלפי רוב לצידה אף ענישה מחמירה, עיון בפסיקה מלמד כי קיימים מקרים בהם הורו בתי המשפט על ביטול הרשעה גם בעניינם של מבצעי העבירה הנדונה, ואף בנסיבות חמורות מעניינו. ראו והשוו: ע"פ (ים) 33947-10-17 **מדינת ישראל נ' קרוקוצקי** (20.3.2018), ת"פ (ת"א) 9050-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.7.2015), ת"פ (ת"א) 44597-02-13 **מדינת ישראל נ' שאגן** (9.8.2013) (להלן: "עניין שאגן"), ת"פ (ת"א) 37836-08-15 **מדינת ישראל נ' יהב** (7.6.2016), ת"פ (פ"ת) 38934-06-14 **מדינת ישראל נ' קהלני** (23.6.2015) (להלן: "עניין קהלני"). בראי האמור, בפרט בנסיבות הקלות יחסית של ביצוע העבירה בעניינו, אין לשלול אפשרות ביטול הרשעת הנאשם 2 בשל סוג העבירה, כמובן בכפוף לכך שמתקיים נזק קונקרטי מההרשעה.

28. **אשר לסוגיית הנזק הקונקרטי**, כמפורט בתסקיר שירות המבחן הנאשם 2 אוחד ברישיון ועוסק בתיווך נדל"ן, והרשעה בדיון עלולה לפגוע ביכולתו לעסוק במקצועו ולגדוע את מטה לחמו (ראו סעיף 5(א)(4) **לחוק המתווכים במקרקעין**, תשנ"ו - 1996). כמו בעניינו של נאשם 1, גם בעניינו של נאשם 2 התרשמות שירות המבחן היא כי המדובר באדם נורמטיבי שביצוע העבירה חריג בנוף חייו, וכי אין כל נזקקות טיפולית במצבו. הנאשם 2 הוא בן 32, הודה ונטל אחריות לביצוע העבירה והביע בוושה וחרטה. לנאשם 2 אין הרשעות קודמות ולא תלויים ועומדים נגדו תיקים נוספים. להתרשמות שירות המבחן הנאשם 2 מנהל אורח חיים נורמטיבי במישורי חייו השונים, ומחזיק בעמדות וערכים חיוביים כלפי שמירת החוק לרבות איסור השימוש בסמים.

29. אמנם, כפי שצוין לעיל, העובדה שלהרשעה פוטנציאל לפגוע ברישיון לעיסוק אינה מעידה באופן אוטומטי על קיומו של נזק קונקרטי המצדיק ביטול הרשעה בכל מקרה ומקרה, ואף נקבע לא אחת כי מקום בו קיים שיקול דעת אצל הגורם המוסמך האם לאפשר המשך עיסוקו של נאשם הטעון רישיון, נכון להותיר ההכרעה בידי הגורם המוסמך (ראו פסקה 19 לעיל). יחד עם זאת כאמור, במקרים מתאימים הוכרה הפגיעה הפוטנציאלית ברישיון לעיסוק כנזק קונקרטי לצורך ביטול הרשעה (ראו פסקה 24 לעיל), הכל בהתאם לנסיבות ולאחר עריכת האיזונים הנדרשים. במאמר מוסגר אציין כי על פי הפסיקה שפורטה לעיל, קיימים מקרים בהם נמנע בית המשפט מלהרשיע נאשמים בעבירות חמורות מאלה שבענייננו מתחום הסמים, כשהנזק הקונקרטי הנתען לנאשמים שם היה מובהק הרבה פחות (ראו לדוגמא: **עניין שאגן ועניין קהלני**).

30. גם בעניינו של הנאשם 2 איזנתי את סוג העבירה, שחומרתה ידועה, על נסיבותיה המלמדות כאמור על פגיעה מתונה ביותר בערכים המוגנים, מול נסיבות הנאשם 2 והנזק הנתען לעיסוקו. גם בעניינו של הנאשם 2 נתתי דעתי לחרטתו ולנטילת האחריות על ידו, לכך שהוא נעדר עבר פלילי או תיקים פתוחים, לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירה, להמלצת שירות המבחן והתרשמותו החיובית מהנאשם 2 על נימוקיה. בכלל זאת, נתתי דעתי להתרשמות שירות המבחן מרמת סיכון נמוכה במצבו של נאשם 2, לכך שאינו זקוק לטיפול, ולנזק הפוטנציאלי מההרשעה לרישיון לעסוק בתיווך מקרקעין, שהוא תחום עיסוקו. לאחר כל זאת מסקנתי היא כי עניינו של הנאשם 2, כמו עניינו של נאשם 1, עומד בתנאים אשר נקבעו לביטול הרשעה, וכי גם בעניינו סובל האינטרס הציבורי מתן הזדמנות שנייה לנאשם 2 להמשיך את חייו ועיסוקו ללא כתם ההרשעה הפלילית על השלכותיה. לצד ביטול ההרשעה יוטל על הנאשם צו של"צ כעונש חינוכי אשר יסייע בהפחתת הסיכון במצבו, כשיש לזכור כי גם בעניינו עתירתה העונשית של המאשימה הייתה לענישה צופה פני עתיד בלבד לצד קנס ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

31. שקלתי את עתירת ב"כ הנאשם 1 לקביעת מספר שעות של"צ מועט מזה שהמליץ שירות המבחן, וכן את עמדת ב"כ הנאשם 2 לפיה אין מקום להורות על צו של"צ בעניין נאשם 2, ויש להטיל עליו צו מבחן חלף צו השל"צ, ולכל היותר לקבוע של"צ בהיקף מינימלי, בין היתר לאור שינוי בחקיקה ובתפיסה בקשר להחזקת קנאביס לצריכה עצמית בשנים האחרונות. ביחס לנאשם 1, בנסיבות העניין, בראי ביטול הרשעתו והעבירה שביצע ובשים לב לכך שמספר השעות שהומלץ על ידי שירות המבחן בעניינו אינו גבוה במיוחד והולם את הנסיבות, לא מצאתי להפחית מהיקף השל"צ שהומלץ. ביחס לנאשם 2, בשים לב לכך שביצע עבירה של הספקת סם, הגם שהמדובר בסם קל מסוג קנאביס ובכמות קטנה ביותר אותה סיפק ללא תמורה, לא מצאתי להימנע מהשתת של"צ. יחד עם זאת, בראי הנסיבות, מצאתי להעמיד את מספר שעות השל"צ שיבצע על 120 שעות, חלף 180 השעות עליהן המליץ שירות המבחן. משמצאתי לבטל את הרשעתו של נאשם 2 לא אדרש לעתירת המאשימה לפסילת רישיון.

32. סוף דבר - אני מורה על ביטול הרשעתם של נאשמים 1-2, קובעת כי ביצעו את העבירות שבביצוען הודו, הנאשם 1 עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, והנאשם 2 עבירה לפי סעיף 19+13א לפקודת הסמים, ומורה כדלקמן:

א. **נאשם 1** יבצע 120 שעות של"צ בהתאם לתוכנית השל"צ שנבנתה עבורו על ידי שירות המבחן, במסגרת ארגון נכי צה"ל בפתח תקווה, בסיוע שיחות טלפוניות לנכי צה"ל וסיוע לצוות המקום ככל שיידרש. הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לדון בעניינו מחדש.

ב. **נאשם 1** יתחייב על סך 2,000 ₪ להימנע למשך שנה מהיום מביצוע העבירה בה הורשע.

ג. **נאשם 2** יבצע 120 שעות של"צ בהתאם לתוכנית השל"צ שנבנתה עבורו על ידי שירות המבחן, במסגרת עמותת נתינה, בה יבצע עבודות של אריזה וחלוקת סלי מזון למשפחות נזקקות. הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לדון בעניינו מחדש.

ד. **נאשם 2** יתחייב על סך 2,000 ₪ להימנע למשך שנה מהיום מביצוע העבירה בה הורשע.

ניתן צו להשמדת הסמים והמוצגים.

המזכירות תעביר עותק פסק הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, במעמד הצדדים.